

Nationen til den største Ære, og ved at tage Nutidens stadig forbedrede Reproduktionsmidler i sin Tjeneste har den været en stadig voksende Kilde til Glæde, til aandelig Berigelse, til Dannelse ogsaa for den store jævne Befolkning. Jeg mener derfor, at denne Malerkunst bør nyde Statens Støtte, ganske særlig, naar den som her kommer frem med et Foretagende, som virkelig kan siges at have almen Betydning og at vedrøre den hele Befolkning. Men se, til denne danske Malerkunsts bedste Navne hørte i forrige Generation og hører i denne Generation Navnet Skovgaard. Hvis det derfor er vor Mening, at vi ville have denne gamle i arkitektonisk Henseende saa overordentlig storladne og interessante Kirkebygning i Viborg dekoreret paa en Maade som svarer til Kirkens Karakter, bør vi gribe til, medens vi have en saadan personlig Kunstnerkraft som Joakim Skovgaard til at udføre Arbejdet. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at denne Kunstner i det sidste eller maaske de to sidste Aar har foretaget Prøvemalinger i selve Domkirken, først for at prøve Materialerne og derefter for at komme til Sikkerhed om, hvorvidt Dekorationerne ville tage sig ud paa Stedet, udførte i fuld Størrelse fra den mindre Maalestok, hvori de findes paa Papiret. Der har den 29de Juli i Aar været foretaget et særligt Kirkesyn. I dette Kirkesyn havde en saa betydelig og alsidig Kunstner som Professor Jerndorff Sæde. Naar man i Anmærkningerne læser dette Kirkesyns Indstilling til Ministeriet, kan man ikke andet end glæde sig over den Interesse, den Anerkendelse, som aander gennem hvert Ord i Kirkesynets Skrivelse om denne Sag. Med Hensyn til Skovgaards Prøve finder Kirkesynet intet at bemærke, men mener, at man trygt kan overlade alle herhenhørende Spørgsmaal til Kunstnerens Afgørelse. Sluttelig udtaler Kirkesynet sin Tilslutning til Kunstnerens Plan i det hele og sin Overbevisning om, at han ogsaa vil være i Stand til at udføre den, og endelig minder det om, at der nødvendig maatte ske en Standsning i Arbejdet, hvorved Kunstnerens varme Iver og Interesse for Arbejdet kunde kølnes. Denne Lyst og Iver til Arbejdet mener jeg har fra Kunstnerens Side givet sig det smukkeste Vidnesbyrd i den i pengelig Henseende offervillige Rejse, som han og hans Medarbejdere have foretaget til Italien for at studere de gamle Fresker. Jeg har ganske vist ikke haft Lejlighed til at se de Skovgaardske Dekorationer paa deres Plads i Viborg Domkirke, men jeg har dog set samtlige Teg-

ninger, da de vare udstillede her i Kunstforeningen i Kjøbenhavn. Om disse Tegninger kan det vel med Grund siges, at de bære Præg af den varmeste Hengivelse og af en kraftig skabende Fantasi, ja, af et i høj Grad ejendommeligt Kunstnersnille. Den Dag, da disse Tegninger lykkelig ere udførte paa deres Plads i Viborg Domkirke, har den danske Malerkunst sat en Blomst, der vil være til den største Ære for Landet og til Glæde for Folket. Jeg mener derfor, at man bør give den Bevilling, og fordi jeg tror, at det har noget paa sig, hvad Kirkesynet siger om Muligheden for, at Kunstnerens varme Lyst og Iver kunde kølnes, hvis han skulde møde Mangel paa Forstaaelse, anbefaler jeg, at vi, som sagt, give den med fuld Honnør. Jeg er ikke blind for, at det er mange Penge. For et lille Budget som det danske er det *saa* mange Penge, at jeg næsten kunde bede Tinget om Undskyldning, fordi jeg anbefaler Bevillingen. Men jeg gør det ikke desto mindre, fordi jeg nærer den Overbevisning, at det her gælder et Foretagende af den Slags, som styrker Nationens Levedygtighed og tjener til at knytte os fastere sammen som Folk.

Der er til Gengæld paa den samme Paragraf, § 26, samme Afsnit 4, under samme Ministerium andre Bevillinger, som jeg tror man uden Skade kunde overveje en Smule. Jeg skal nævne en enkelt. Der er foreslaaet et Statstilskud paa 10,000 Kr. til Udgivelsen af Værket „Danmarks Kultur ved Aar 1900 som Afslutning paa en hundreedaarig Udvikling.“ Det er i det hele forbavsende, hvor Folk, navnlig her i Hovedstaden, ere paa Støvlerne for at slaa Mønt af det kommende Aarhundredskifte. Men aldrig nogen Sinde har jeg set en saadan Begrundelse for et Statstilskud som den, der her gives. Værket er blevet for stort, hedder det, 30 Ark større, end det maatte, og derfor vil det Nordiske Forlag, som ellers ikke plejer at gaa af Vejen for Smaating, ikke paatage sig Udgivelsen, og man kommer da og forlanger Statens Støtte. Jeg kan dog ikke indse, at det er en gyldig Grund, og heller ikke synes jeg, at dette Værk egentlig bringer noget nyt ejendommeligt, helstøbt, som fortjener Statens Støtte. Det er skrevet sammen af en hel Mængde Medarbejdere, som utvivlsomt hver for sig skriver meget dygtigt, men der er ikke noget nyt i dette, og Almeninteressen er for lille. Der er for Tiden under Udgivelse et andet, omtrent ligeløbende Værk: „Vort Folk i det 19de Aarhundrede“; Udgiverne heraf kunde med